

Tabula tertii libri

Quarto quid sit conscientia.

Distinctio. xl. 2. pli.

Utrum aliquis actus sic indifferens possit esse
neque bonus sit neque malus.

In ista questione quattuor declarantur.

Primo utrum aliquis actus simul possit esse
bonus et malus.

Secundo declaratur ipsum questum.

Tercio utrum omnis actus infidelium sit peccatum.

Quarto utrum omnem peccatum sit voluntarium.

Distinctio. xliij.

Utrum actus interior a voluntate elicitus,
et actus exterior a voluntate imperatus, pu-
ta concupiscere rem alienam, et cum illam co-
cupiscentiam de facto furari sint duo pecca-
ta vel unum item.

In hac questione quattuor declarantur.

Primo declarat ipsum questum.

Secundo utrum conuersio et auersio sint duo
peccata.

Tercio utrum transiente actu peccati rema-
neat in anima reatus peccati.

Quarto utrum via capitalia et quecumque alia
via specie distinguantur.

Distinctio. xliij. 2. pliij.

Utrum aliquid peccatum sit simpliciter irre-
missibile.

In ista questione quattuor declarantur.

Primo utrum sit aliquid peccatum in spiri-
tum sanctum.

Secundo utrum huiusmodi peccatum sit ir-
remissibile.

Tercio utrum ois potestia peccandi sit a deo.

Quarto utrum omnis potentia dominandi
sit a deo.

Ituliquestio
num terci scriptu Thome de ar-
gentina.

Distinctio prima.

Utrum filius dei humanam naturam assu-
miserit dato et homo sine omni peccato in sta-
tu innocente permanisset.

In ista questione quattuor declarantur.

Primo utrum possibile sit personam diuinam assu-
mere naturam creatam in suppositu unitatem.

Secundo utrum talis assumptio seu incar-
natio fuerit solitarie terminata ad personam
filii absque hoc et terminaret ad personas pri-
et spiritus sancti.

Tercio utrum ratione huius incarnationis in christo

de filio fuerint plura esse.

Quarto declarat principalius questum.

Questio. ij.

Utrum plures diuine persone possint assume-
re unam naturam creatam.

In hac questione quattuor declarantur.

Primo utrum pater et spiritus sanctus potuerint
humanam naturam assumere.

Secundo utrum filius potuerit eam assumere
non assumenteribus parte et spiritu sancto.

Tercio utrum eadem humanitas numero po-
tuerit assumi a pluribus diuinis personis.

Quarto utrum plures humanitates numero dis-
ferentes possint assumi ab eadem persona.

Distinctio. ij.

Utrum persona diuina possit assumere natu-
ram irrationalem.

In hac questione quattuor declarantur.

Primo declarat illud quod querit.

Secundo utrum possibile sit naturam ratio-
nalem assumptam non habere operationem super
naturalem, puta non frui deo.

Tercio utrum verbum incarnatum verbum assum-
psent mediante anima.

Quarto utrum huiusmodi caro prius fue-
rit virginem organizata quam a verbo dei assum-
pta.

Distinctio. iij.

Utrum virgo gloria sua que a deo fuit preelec-
ta et filium dei conciperet fuerit concepta in
originali peccato.

In hac questione quattuor declarantur.

Primo utrum beata virgo contraxerit peccatum
originale in sua conceptione.

Secundo utrum contraxerit aliquid peccatum
actuale in sua generatione.

Tercio de prima virginis sanctificatione.

Quarto de secunda sanctificatione quam rece-
pit in christi conceptione.

Distinctio. iiij.

Utrum virgo Maria sit vera et naturalis ma-
ter iesu christi.

In hac questione quattuor declarantur.

Primo utrum conceptio christi possit dici aliquo
modo naturalis.

Secundo utrum in tali conceptione vel eti-
am in fetus usque ad sui complementum pro-
motioe virgo aliquo modo se habuerit acci-
ue.

Tercio declarat illud quod querit.

Quarto utrum spiritus sanctus vere possit dici pa-
ter iesu christi.

Distinctio. v.

Tabula tertii libri

Utrum unio humanenature cum verbo differebat ab assumptione qua assumitur a verbo.

In hac questione quatuor declaratur.
Primo utrum deus possit assumere humanam naturam sine quantitate et sine quibuscumque alijs accidentibus corporis humani.
Secundo utrum natura diuina possit assume renaturam humanam.
Tercio utrum in christo facta sit unio in natura.
Quarto declarat illud quod questione querit.

Distinctio. vi. 7. vii.

Utrum in ipso sint duo supposita.

In hac questione quatuor declaratur.
Primo verum suppositum et natura in creaturis realiter differant.
Secundo declarat illud quod queritur.
Tercio utrum hec propositio sit vera. deus factus est homo.
Quarto utrum hec sit vera. deus est homo.

Distinctio. viii.

Utrum in christo sint due filiationes.

In ista questione quatuor declaratur.
Primo utrum in christo sint ponende duae tuitates.
Secundo utrum duas filiations reales.
Tercio utrum ipso sit duo filii.
Quarto utrum natura humana christi debet dici nata.

Distinctio. ix. 7. x.

Utrum christus fīm et homo sit adorandus adoratione laetie.

In hac questione quatuor declaratur.
Primo declarat illud quod querit.
Secundo utrum christus fīm et homo sit exhibendus honor dulie.
Tercio utrum ipso fīm et homo sit filius dei adoptivus.
Quarto utrum christus fīm et homo est fūrū ab eterno predestinatus.

Distinctio. xi.

Utrum hec propositio sit vera. christus est creature.

In ista questione quatuor declaratur.
Primo utrum productio creaturarum necessario presupponat emanationem diuinarū personarum.
Secundo utrum hec propositio sit concedenda. filius dei est creature.
Tercio utrum hec sit simpliciter et absolute concedenda. ipso est creature.
Quarto utrum hec sit concedenda. ipso fīm et homo est creature.

Distinctio. xiiij.

Utrum ipso possit peccare.

In hac questione quatuor declaratur.
Primo utrum deus sit vel esse possit causa peccati.
Secundo utrum christus possit vel potuerit actualiter peccare.
Tercio supposito quod non utrum in christo sit potentia peccandi.
Quarto supposito quod impossibile est christus mortaliter peccare utrum possit daminari.

Distinctio. xiii.

Utrum in ipso fuerit gratie plenitudo.

In hac questione quatuor declaratur.
Primo utrum gratia existens in christo sit creata.
Secundo declarat illud quod queritur.
Tercio utrum huius gratia fuerit infinita.
Quarto utrum talis gratia fuerit christo naturalis.

Distinctio. xliij.

Utrum per creaturarum cognitionem in verbo sine in diuina essentia christus habuerit creaturarum noticiam in proprio genere.

In hac questione quatuor declaratur.
Primo utrum anima christi immediate et nude videat essentiam diuinam.
Secundo utrum clarissimus et perfectius videat eam quam angelii beati.
Tercio utrum anima christi videat diuinam etiam videlicet oia quam naturaliter relucet in ea.
Quarto declarat principale questum.

Distinctio. xv. 7. xvi.

Utrum in ipso cuius dolore passionis simul fuerit gaudium beatitudinis.

In hac questione quatuor declaratur.
Primo utrum anima christi vere fuerit passibilis.
Secundo declaratur illud quod querit.
Tercio utrum christus sic fuerit passibilis quam habuerit necessitatem moriendi.
Quarto utrum cum ista necessaria mortaliitate simul esse posuerit in corpe christi aliquos corporis gloriose.

Distinctio. xvij. 7. xviii.

Utrum in ipso sint plures voluntates.

In hac questione quatuor declaratur.
Primo utrum in christo sint plures voluntates.
Secundo utrum christi humana voluntas unquam dissentierat a diuina.
Tercio utrum christus mereri potuerit similitatem humanam.

Tabula tertii libri

Quarto utrum sibi vel no bis meruerit.

Distinctio. xix. 2. xxvij.

Utrum omnes homines per christi passionem habuerint sufficientem ab omni malo liberationem.

In hac questione quattuor declaratur.
Primo utrum per passionem christi sufficienter simus liberati a malo culpe.

Secundo utrum a malo ipsius pene.

Tercio utrum alter modus nostre liberationis quam per passionem Christi fuerit conueniens.

Quarto utrum alter modus fuit possibilis.

Distinctio. xxi. 2. xxij.

Utrum non obstante morte christi qua anima fuit separata a corpore anima et corpus christi remanserint unita deitati seu persone verbi.

In hac questione quattuor declaratur.
Primo declaratur principale quesitum.

Secundo si corpus christi diu mansisset ab anima separatum fuisset incineratum ad modum aliorum corporum.

Tercio utrum christus in triduo mortis fuit verus homo.

Quarto utrum post mortem descenderit ad infernum.

Distinctio. xxij.

Utrum fides sit habitus virtuosus.

In hac questione quattuor declaratur.

Primo in universalis quid sit habitus.

Secundo unde generet sine procedat habitus.

Tercio utrum necessario indigemus habitibus et ad quid deseruunt nobis habitus.

Quarto declaratur principale quesitum.

Distinctio. xxiiij. 2. xxv.

Utrum fidei possit subsistere falsum.

In hac questione quattuor declaratur.

Primo quid sit obiectum fidei.

Secundo declaratur ipsum quesitum.

Tercio quod et qui sint articuli fidei.

Quarto de fidei requisita tempore legis naturae et mosaike.

Distinctio. xxvi.

Utrum spes subiective sit in superiori parte anime.

In hac questione quattuor declaratur.

Primo utrum spes sit virtus distincta a fide et charitate.

Secundo in quo sit subiective.

Tercio utrum maneat in anima post finem istius moralis vite.

Quarto declarantur aliqua de ipsius specie, et utilitate.

Distinctio. xxvij. 2. xxvij.

Utrum charitas sit virtus.

In hac questione quattuor declaratur.

Primo declaratur principale quesitum.

Secundo utrum charitas seu dei dilectio habeat modum.

Tercio utrum creature irrationales sint diligentes ex charitate.

Quarto utrum demones seu quicunque creature peccatrices sint diligentes ex charitate.

Distinctio. xxix. 2. xxx.

Utrum recto ordine charitatis teneamus et in eum sibi omnia diligere.

In hac questione quattuor declaratur.

Primo utrum aliquis ordo attendendus sit in ipsa charitate.

Secundo declaratur principale quesitum.

Tercio utrum inimici sint diligendi.

Quarto de qualitate meriti quod consequi poterimus ex dilectione inimicorum.

Distinctio. xxxi. 2. xxxij.

Utrum existens in charitate possit amittere charitatem.

In hac questione quattuor declaratur.

Primo declaratur quesitum.

Secundo supposito quod aliquis amittat charitatem ut perpter hoc debeat de libro vite.

Tercio utrum charitas et ceterae virtutes theologicae maneat vel excidant in patria.

Quarto utrum deus omnia que sunt extra se equaliter diligit.

Distinctio. xxxij.

Utrum virtutes morales maneat in patria.

In hac questione quattuor sunt videnda.
Primo videndum est de virtutum moralium origine et generatione.

Secundo de earum distinctione.

Tercio de earum consistentia puta utrū virtus consistat in medio.

Quarto de virtutum permanentia iuxta illud quod queritur in proposito.

Distinctio. xxxij. 2. xxv.

Utrum dona spiritus magis recipiant vitam actiuam quam vitam contemplatiuam.

In hac questione quattuor sunt videnda.

Primo videndum est de donis spiritus sancti secundum se.

Secundo companda sunt dona ad virtutes, fructus et beatitudines.

Tercio videndum est de questo.

Quarto utrum vita actua sit eminentior et perfectior contemplativa vel econuerso.

Distinctio. xxvi.

Utrum oes virtutes morales sint connexae.

Tabula quarti libri

In ista questione quatuor declaratur.

Primo declarat ipsum quesitum.

Secundo utrum virtutes theologie sint co[n]nexas.

Tercio utrum dona sint connexas.

Quarto utrum vicia seu peccata sint connexas.

Distinctio. xxvij. 2. xxviij.

Utrum omne mendacium sit contra dei preceptum.

In hac questione quatuor declaratur.

Primo propter quid lex sit posita.

Secundo quod sunt legis diuine p[re]cepta.

Tercio quid sit mendacium.

Quarto utrum omne mendacium sit mortale peccatum.

Distinctio. xxix. 2. xl.

Utrum omne iuramentum sit peccatum.

Vic quatuor sunt videnda.

Primo videntur est te eo quod querit.

Secundo utrum omne iuramentum sit servandum.

Tercio utrum omne per iurum sit mortale peccatum.

Quarto utrum in lege mosaica fuerit prohibita mala concupiscentia.

Ituli questio

num quarti scripti Thome de Argentina.

Distinctio. i. questio. i.

Utrum sacramenta noue legis habeant in se virtutem seu potentiam creativam.

In hac questione quatuor declaratur.

Primo utrum potentia creandi sit communis cabilis creature.

Secundo dato quod non utrum creatura possit cooperari creatori in ope creationis.

Tercio utrum gratia sacramentalis habeat esse creationem.

Quarto ex his declarat illud quod querit.

Questio. ii.

Utrum sacramentum sit diffinibile.

In hac questione quatuor declaratur.

Primo de sacramento definitione.

Secundo de sacramento et institutione.

Tercio de eorum ex quibus consistunt sacramenta explicatione.

Quarto de sacramentorum veterum et novorum distinctione.

Questio. iii.

Utrum sacramentum circuncisionis habuerit efficaciam ad tollendum originalē culpā.

In hac questione quatuor declaratur.

Primo que fuerunt de integritate circumcisō.

Secundo declarat illud quod questio querit.

Tercio utrum circuncisio habuerit efficaciam ad conferendū gratiam.

Quarto de modo cessationis ipsius circumcisō.

Distinctio. ii. questio. i.

Utrum sacramenta noue legis habeant in se aliquam spiritualem virtutem ipsis forma liter inherenterem.

In ista questione quatuor declaratur.

Primo utrum sacramenta noue legis sint causa gratiae.

Secundo utrum ratione huius causalitatis necessitate sit ponere aliquam spiritualem sacramentis formaliter inherenterem.

Tercio de tempore institutionis sacramentorum noue legis.

Quarto de numero eorum et sufficientia.

Questio. ii.

Utrum baptismus Iohannis fuerit sacramentum.

In hac questione quatuor declaratur.

Primo utrum baptismus Iohannis contulerit gratiam.

Secundo utrum gratia sacramentalis et gratia virtutum sit eadem realiter.

Tercio declarat illud quod querit.

Quarto utrum baptizati baptismi Iohannis fuerint rebaptizandi baptismi Christi.

Distinctio. iii.

Utrum vocalis verborum expressio sit de necessitate baptismi.

In ista questione quatuor declaratur.

Primo quid sit baptismus.

Secundo que forma verborum requiratur in baptismi. Et per idem patet ad illud quod hic principaliter querit.

Tercio videtur est utrum quelibet mutatio facta circa verba in baptismi requisita impedit sacramentum.

Quarto de materia baptismi.

Distinctio. iii.

Utrum effectus baptismi equaliter conueniat omnibus baptizatis.

In hac questione quatuor declaratur.

Primo quid hic in propositione dicatur res sacramenti.

Secundo qui sunt hi qui recipiunt sacramentum et res sacramenti.

Tercio qui sunt hi qui recipiunt sacramentum et non res sacramenti.